

Arrest

**nr. 342 036 van 27 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS
Maurice Van Meenenplein 14/6
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat G. JORDENS en van attaché N. STERK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 12 mei 2024 als niet-begeleide minderjarige en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 13 mei 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 19 september 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoekster gehoord op 6 februari 2025.

1.3. Op 26 februari 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 28 februari 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Haduuman, gelegen in het district Qoryooley van de provincie Lower Shabelle. Je behoort tot Ashraf clan en hangt het soennitische geloof aan.

Tijdens de ramadan nam je deel aan een koranwedstrijd in de koranschool waar je les volgde. Bij deze wedstrijd waren twee leiders van Al Shabaab (hierna: AS) aanwezig. De volgende dag kwamen leden van AS in het gezelschap van jouw leerkracht op de koranschool naar jouw huis, waar ze met jouw vader spraken. Ze wilden dat jouw vader jou weggaf om te huwen met iemand van AS. Ze zeiden terug te komen en of jouw vader het nu aanvaardde of niet, ze jou zouden meenemen. Jouw vader overlegde met jouw moeder en belde zijn neef, die jij paternale oom noemt, die zei twee dagen later te zullen komen.

Twee dagen later kwamen vijf mannen van AS opnieuw naar jouw huis. Ze wilden jou meenemen, wat jouw vader weigerde. Hij werd in elkaar geslagen, vastgebonden en meegenomen. Jij werd in een andere auto meegenomen met S.(...) M.(...), een leider van AS die met je wilde huwen. Je werd naar zijn huis gebracht, in een kamer gezet en vastgebonden. 's Avonds kwam hij terug en zei hij dat de rechtbank jullie had gehuwd en dat je je moest klaarmaken om zijn vrouw te worden. Die nacht heeft hij je geslagen, bedreigd en misbruikt. Je verbleef zeven dagen in deze kamer in zijn huis. De vrouw van zijn broer bracht jou iedere dag meermaals eten. Je smeekte haar om je te helpen ontsnappen. Op een vrijdag was S.(...) M.(...) naar het gebed en had hij hierna een vergadering. De vrouw besloot je te helpen en bracht je bedekkende kleding en legde je uit hoe je naar Qoryooley moest gaan. Je vertrok vervolgens te voet via het dorpje Jasiira naar jouw eigen huis in het dorp Haduuman, waar een paternale oom aanwezig was. Hij zei dat hij je weg zou brengen, maar ging eerst nog naar de moskee en spullen halen in zijn eigen huis. Terwijl de paternale oom weg was, kwamen de mannen van AS naar jouw huis. Jouw halfbroer stak S.(...) M.(...) met een mes in zijn nieren, waarop de mannen hem vermoordden. Ze gingen hierna weg om de gewonde te verzorgen. De paternale oom kwam terug en nam jou mee naar Mogadishu.

Je verbleef acht dagen in Mogadishu alvorens samen met de paternale oom naar Nairobi in Kenia te reizen. Daar verbleef je ongeveer een maand bij mensen die de paternale oom kende, alvorens via Turkije naar België te vliegen. Je kwam op 12 mei 2024 aan in België en diende op 13 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek leg je een attest in kader van jouw psychotherapeutische opvolging en een medisch attest met betrekking tot jouw vrouwelijke genitale verminking (VGV) neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpcedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Daarnaast leg je een attest in kader van jouw psychotherapeutische opvolging van jouw psycholoog voor. Hierover bevraagd, vertel je dat je een pijn aan jouw ziel hebt die je niet met anderen wil delen. Je ging twee à drie keer naar een psycholoog. Met haar sprak je over de problemen die je kende in jouw land van herkomst. Je kon deze vragen niet goed verdragen en ging niet meer naar deze psycholoog (CGVS p. 4). Dit blijkt ook uit het voorgelegde attest, waarin de psycholoog beschrijft dat je er voor koos om te stoppen met de opvolging eens je naar school kon. Je plant in de toekomst wel terug te gaan, vertel je (CGVS p. 4). Uit het attest blijkt dat je last hebt van angst, slaapproblemen, nachtmerries, herbelevingen, gebrek aan eetlust, wantrouwen ten opzichte van mannen en een algemeen gebrek aan levensdrang. Deze symptomen zijn nog steeds aanwezig, hoewel je je steeds minder bedreigd voelt in de aanwezigheid van mannen, stelt jouw psycholoog. De psycholoog besluit tot een diagnose van depressie en PTSS. Het blijft moeilijk om over jouw ervaringen te praten en het oproepen van het verleden roept bij jou nog steeds zeer intense angst op, stelt jouw psycholoog in het voorgelegde attest. Uit het attest blijkt echter nergens dat of op welke wijze jouw mentale problemen werden onderzocht of vastgesteld en wordt hierin nergens verduidelijkt hoe men tot een mogelijke diagnose van PTSD is gekomen. Ook lijkt dit attest eenvoudigweg gebaseerd te zijn op jouw verklaringen en gedragingen tijdens de gesprekken met jouw psycholoog in kwestie, en blijkt hieruit nergens dat jouw verklaringen en gedragingen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat jij werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek. Bovendien is voormeld attest opgesteld door een psycholoog, die afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts of psychiater die, aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een

patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Uit het neergelegde attest blijkt inderdaad dat de gedane vaststellingen grotendeels gebaseerd zijn op jouw verklaringen en de observaties van de psycholoog tijdens de consultaties en niet werden gebaseerd op objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek.

Er werd je daarenboven bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of je je klaar voelde om te spreken over de redenen waarom je jouw land verliet, waarop je bevestigend antwoordde (CGVS p. 4). Je bevestigde dit meermaals tijdens het interview (CGVS p. 4, 11, 23). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud kan verder geenszins worden afgeleid dat je niet in staat zou zijn geweest om jouw asielmotieven op uitgebreide en gedetailleerde wijze uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door jou aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het CGVS te worden vastgesteld dat jou de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend.

Je maakt niet aannemelijk dat je geen contact kan onderhouden met jouw familieleden en legt weinig overtuigende verklaringen af over jouw reisweg.

Zo verklaar je dat je sinds jouw vertrek uit Somalië geen enkel contact meer hebt gehad met jouw familieleden. Je verklaart niet eens te weten of ze nog leven (CGVS p. 15). Gevraagd hoe het komt dat je geen contact hield met jouw familieleden, vertel je dat je geen telefoon gebruikte. Jouw ouders gebruikten wel een telefoon, maar je kent geen enkel nummer van iemand uit het dorp, stel je (*ibid.*). Gevraagd naar de stappen die je hebt ondernomen om contact te zoeken met jouw familieleden of op de hoogte te komen van hun huidige situatie, herhaal je dat je niet weet of ze levend of dood zijn. Doorgevraagd blijkt dat je niet getracht hebt om contact te leggen via sociale media of via Somalische personen in België (CGVS p. 15).

Evenmin ben je er in geslaagd om contact te houden met de neef van jouw vader, die je een oom langs moederszijde noemt. Deze persoon regelde jouw reis (CGVS p. 29-30; verklaring DVZ, punt 33). Dat je met deze paternale oom die jouw reis regelde en betaalde geen contact hebt kunnen onderhouden, houdt geen steek. Zo bracht hij je vanuit jouw dorp naar Mogadishu, waar je acht dagen verbleef, en reisde hij met jou mee naar Nairobi, waar je ongeveer één maand verbleef. Je kan echter geen enkele concrete informatie verschaffen over waar of bij wie je verbleef in Mogadishu, de wijze waarop deze oom jouw reis regelde in Nairobi of bij wie je daar gedurende ongeveer één maand verbleef (CGVS p. 30). Hij heeft twee vrouwen, waarvan één in de grotere plaats Qoryooley woont en waarbij jullie meerdere maanden verbleven door een overstroming in het dorp (CGVS p. 11). Toch ben je er niet in geslaagd om contact te leggen met hen of eender wie uit jouw regio in Somalië, wat niet aannemelijk is. Hierop gewezen, antwoord je dat je geen familie in Qoryooley hebt, de tweede vrouw van jouw oom niet goed te kennen en stel je dat er in Qoryooley niemand is voor jou om te contacteren. Deze uitleg kan niet overtuigen.

Bovenstaande vaststellingen doen bijgevolg afbreuk aan jouw algemene geloofwaardigheid. Ook doet bovenstaande vermoeden dat jij het CGVS geen zicht wenst te bieden op jouw volledig, huidig netwerk in Somalië.

Je legt vage en incoherente verklaringen af over jouw familiale en clanachtergrond.

Je verklaart dat jouw vader tot de Ashraf clan behoort, een minderheidsclan die geëerd wordt omwille van hun kennis van het geloof, en dat hij afkomstig is uit Qoryooley (CGVS p. 6). Jouw moeder behoort tot de subclan Ogaden van de Darood clan en is afkomstig uit de stad Kismayo, de derde grootste stad van het land, verklaar je (CGVS p. 17-18, verklaring DVZ, punt 16A). Er dient echter te worden opgemerkt dat je op de dag van jouw asielaanvraag in kader van jouw registratie als niet-begeleide minderjarige verklaarde dat jouw moeder geboren werd in Ethiopië (Fiche MENA, p. 1).

Jouw verklaringen over het huwelijk van jouw ouders kunnen geenszins overtuigen. Zo stel je dat jouw vader naar Kismayo ging en zich er wilde vestigen en er jouw moeder leerde kennen nadat hij eerder gehuwd was met een andere vrouw (CGVS p. 17, 18). Concrete verklaringen over hun ontmoeting ontbreken echter. Gewezen op de verschillende clanachtergrond van jouw ouders en het feit dat jouw vader van Qoryooley afkomstig is en jouw moeder van Kismayo, kan je niet verklaren hoe het huwelijk precies tot stand kwam (CGVS p. 17). Wel voeg je toe dat de familie van jouw moeder niet wilde dat ze met jouw vader huwde omdat hij tot een kleine clan behoort (*ibid.*).

Rekening houdend met deze omstandigheden, is het niet aannemelijk dat de zus van jouw moeder zich eveneens in jouw geboortedorp Haduuman zou vestigen, zoals je verklaart (CGVS p. 19). Hierop gewezen, verklaar je dat jouw moeder geen ruzie had met haar zussen, maar enkel met haar ouders (*ibid.*). Je geeft echter geen verklaring voor haar verhuis vanuit Kismayo naar Haduuman. Bovendien stel je dat de zus van jouw moeder en haar zus vermoord werden door AS en dat jouw moeder hierna de zorg opnam voor haar kind. Over de omstandigheden rond het overlijden van jouw tante weet je niets (CGVS p. 19).

Dat je erg vage en incoherente verklaringen aflegt over jouw familiale en clanachtergrond, is een volgend element dat afbreuk doet aan jouw algemene geloofwaardigheid.

Aan jouw verklaarde problemen, namelijk het gedwongen huwelijk met een lid van AS, kan geen geloof gehecht worden

- Je legt tegenstrijdige verklaringen af over de tijdsperiode waarin AS jouw gedwongen huwelijk organiseerde.
In jouw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde je dat de leden van AS die langskwamen bij jouw huis met de boodschap dat jouw vader jou diende uit te huwelijken aan één van hen aan hem zeiden terug te komen, maar benadruk je dat ze toen geen datum gaven waarop ze zouden terugkomen (Vragenlijst CGVS dd. 17/09/2024). Tijdens jouw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaar je dan weer dat ze bij het bezoek aan jouw huis zeiden dat ze over twee dagen terug zouden komen (CGVS p. 20). Later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wat AS precies voorstelde toen ze jouw vader contacteerden, vertel je opnieuw dat ze geen periode gaven waarin ze zouden terugkomen (CGVS p. 27). Gewezen op jouw tegenstrijdige verklaringen, ontken je te hebben gezegd dat ze zeiden twee dagen later terug te komen (ibid.). Deze uitleg kan niet overtuigen. Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen kan niet gelden als verschoning van deze verklaringen. Dat je over een belangrijk moment in het proces van jouw eigen gedwongen huwelijk tegenstrijdige verklaringen aflegt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze feiten.
- Jouw verklaringen over de man met wie je zou moeten huwen overtuigen evenmin.
Je kan quasi niets over deze man vertellen (CGVS p. 24-26). Je weet te vertellen dat hij S.(...) M.(...) wordt genoemd, geen goede man is, dat hij niet omgaat met jou zoals je met mensen zou moeten omgaan, hij je sloeg en dat je geen menselijkheid kan aanwijzen bij hem (CGVS p. 24). Verder kan je niets over hem vertellen. Je weet zijn volledige naam niet, weet niet tot welke clan hij behoort en weet niets te vertellen over zijn familiale situatie of achtergrond. Je kent zijn precieze leeftijd niet, maar schat hem ouder dan 50 jaar (ibid.). Gevraagd over zijn familie, vertel je over een vrouw in zijn huis, die gehuwd zou zijn met zijn broer (CGVS p. 25). Zij vertelde je echter ook niets over zijn leven. Je weet niet of hij eerder reeds gehuwd was met een andere vrouw en of hij reeds kinderen heeft (CGVS p. 25-26). Waar het huis van deze persoon gelegen is, kan je niet vertellen. Gevraagd hoe het komt dat je dit niet weet, antwoord je dat je niet nadacht over waar je was, maar dat je dacht aan vluchten (CGVS p. 28).
Evenmin leg je overtuigende verklaringen af over de rol van deze man bij AS. Je stelt dat hij een 'hoofd' van AS is, omdat je hij zo werd benoemd bij de wedstrijd in jouw koranschool (CGVS p. 25). Over het andere 'hoofd' van AS dat daar aanwezig was, kan je helemaal niets vertellen (ibid.). Uit jouw verklaringen blijkt dat zij een band hadden met de leerkracht van jouw koranschool. Gevraagd of er in de koranschool gesproken werd over deze leiders, antwoord je dat enkel gezegd werd dat de leiders zouden meedoen aan de wedstrijd (CGVS p. 25). Verdere informatie over deze man en zijn rol bij AS heb je niet (CGVS p. 24-26, 28).
Dat je geen overtuigende en doorleefde verklaringen kan afleggen over de man die gedwongen met jou huwde, jou meenam en bij wie je een periode woonde, ondermijnt de geloofwaardigheid van jouw problemen met deze persoon.
- Je slaagt er niet in jouw ontsnapping vanuit het huis van de man die met je wilde huwen aannemelijk te maken.
Je verklaart dat je zeven dagen in het huis van de leider van AS verbleef (CGVS p. 20-22). Je beschrijft dit als donkere dagen waarin je opgesloten zat in een kamer in zijn huis (CGVS p. 28). Om te kunnen ontsnappen uit het huis van deze man werd je geholpen door de vrouw van zijn broer, die in het aangrenzende huis woonde, verklaar je (CGVS p. 20-22, 25, 28-29). Jouw verklaringen over deze vrouw kunnen echter ook niet overtuigen. Jouw kennis over deze vrouw is uitermate beperkt en summier, hoewel zij de enige persoon was met wie je sprak in deze periode, dat zij een erg groot risico nam door jou te helpen bij jouw ontsnapping en je initieel aangeeft haar te hebben leren kennen en. Zo weet je haar volledige naam niet, weet je niet van waar ze afkomstig is of tot welke clan zij behoort (CGVS p. 28). Je geeft aan haar niet te kennen en vertelt dat ze een goede persoon was die hetzelfde had meegemaakt en kinderen had (ibid.). Bovenstaande vaststelling is een volgende negatieve indicatie betreffende de geloofwaardigheid van jouw asielmotieven.
- Je maakt de omstandigheden in verband met jouw concrete vertrek uit jouw dorp niet aannemelijk.
Je vertelt dat jouw oom, die bij jouw thuiskomst aanwezig was, besloot om jou weg te brengen omdat hij beseftte dat de leden van AS naar jou op zoek zouden komen en jou zei dat je je moest klaarmaken. Hij had immers ook gehoord dat jij en jouw vader door hen werden meegenomen. Je verklaart dat jouw oom vervolgens zei naar de moskee te gaan en thuis iets op te halen en dat jullie daarna gingen vertrekken (CGVS p. 22). Het houdt echter geen steek dat jouw oom nog zou besluiten om naar de moskee te gaan en iets op zou halen bij zijn huis, daar hij beseftte dat de leden van AS op zoek zouden komen naar jou. Hierover bevraagd, antwoord je dat je het niet kan zeggen hoe het komt (CGVS p. 29). Gedurende deze afwezigheid van jouw oom kwamen de mannen van AS en gebeurde een incident waarbij jouw broer omkwam en S.(...) M.(...) gewond raakte (CGVS p. 22, 29). Hierna gingen de mannen van AS weg om S.(...) M.(...) te verzorgen. Jou lieten ze echter achter (ibid.). Het is niet aannemelijk dat de leden van AS na dit incident vertrekken zonder jou – de reden waarom ze waren afgezakt naar jouw huis – mee te nemen. Hierop gewezen, antwoord je eerst naast de kwestie dat ze jou oom ook zouden vermoord hebben en verwijst je vervolgens naar de verwondingen bij S.(...) M.(...) (CGVS p. 29). Er op gewezen dat ze jullie op die manier de mogelijkheid boden om te ontsnappen en gevraagd waarom ze dat zouden doen, antwoord je dat je dat niet kan zeggen (CGVS p. 29). Dit antwoord kan niet overtuigen. Je hebt deze gebeurtenissen bijgevolg niet aannemelijk gemaakt.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw problemen met AS, namelijk jouw gedwongen huwelijk met een lid van AS.

Wat betreft jouw vrouwelijke genitale verminking (VGV) maak je geen concrete vrees aannemelijk

Je werd het slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking (VGV) type III in Somalië en hebt ter staving hiervan een medisch attest neergelegd. Verder merkt het CGVS op dat je 17 jaar oud bent, ongehuwd bent en geen kinderen hebt. Je verklaart dat je fysieke ongemakken ondervindt omwille van jouw besnijdenis. Zo vertel je dat je last hebt van een pijnlijke menstruatie (CGVS p. 23). Omtrent deze fysieke ongemakken dient opgemerkt dat zulke complicaties niet worden veroorzaakt door een actor van vervolging of ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847 (c)). De problematiek die je aanhaalt is dan ook vreemd aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Je toont daarbij niet aan dat je aldaar geen toegang zou hebben tot voldoende gezondheidszorg om vluchtelingrechtelijke redenen of dat je een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet zou ondergaan. Je brengt geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat je op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd.

Voorts haal je aan dat je bij een terugkeer naar Somalië opnieuw zal worden besneden, omdat je reeds gehuwd bent geweest (CGVS p. 23). Hieromtrent dient benadrukt te worden dat je VGV type III – zijnde een infibulatie – hebt ondergaan in Somalië en dat uit het medisch attest en jouw verklaringen blijkt dat je niet (geheel of gedeeltelijk) gedesinfibuleerd werd (CGVS p. 24). Uit de toegevoegde landeninformatie blijkt bovendien dat er géén systematische toepassing is van herinfibulatie tegen de wil van de vrouw in na een bevalling, scheiding of in het kader van een volgend huwelijk. Het CGVS benadrukt tevens dat deze situaties vooralsnog louter hypothetisch zijn wat betreft uw persoon. Jouw vrees voor herinfibulatie dient in concreto aannemelijk te worden gemaakt. Je blijft hierbij echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk hebt gemaakt.

Het attest dat je neerlegt in kader van jouw psychologische opvolging kan bovenstaande conclusie niet wijzigen. Er dient immers benadrukt te worden dat een psychologisch verslag niet als alleenstaand kan worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde mentale letsels kunnen aantonen, vormt dit psychologisch verslag geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoekster haar land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest opgesteld door een psycholoog. Meer nog dan in het geval van een arts die fysieke letsels en symptomen kan vaststellen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekster en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Gezien aan de door jou aangehaalde problemen – die in het psychologisch attest eveneens staan vermeld als de aanleiding tot jouw symptomen - geen geloof kan worden gehecht, wordt geen geloof gehecht aan de omstandigheden die de aanleiding zijn voor jouw psychologische symptomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op <https://>

www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat jij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in jouw herkomstregio. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, § 6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Verzoekster gaat daarbij kort in op haar vrees voor vervolging wegens haar vlucht na het gedwongen huwelijk met een Al-Shabaablid en wijst op haar psychologische kwetsbaarheid. Daarnaast gaat verzoekster in op haar vrees voor herinfibulatie bij terugkeer naar Somalië. Zij verwijst naar het feit dat zij slachtoffer is van het meest invasieve type VGV. Verder wijst verzoekster erop dat zij minstens voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Hierbij gaat zij in op de veiligheidssituatie in Somalië in het algemeen en in de regio Lower Shabelle in het bijzonder. Zij citeert hiertoe uit diverse landenrapporten.

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, de artikelen 1, 12°, 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, § 6, 48/7, 48/9, § 4 en 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de zorgvuldigheids-, de samenwerkings- en de onderzoeksplicht. Verzoekster gaat in dit verband vooreerst uitvoerig in op haar kwetsbaar profiel omwille van haar minderjarigheid en haar psychologische problematiek. Zij meent dat de commissaris-generaal hiermee niet enkel diende rekening te houden bij de beoordeling van de nood aan bijzondere procedurele noden, maar tevens bij de beoordeling van haar asielrelaas. Voorts gaat verzoekster in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit zij dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift geen bijkomende stavingstukken.

2.2.2. Op 10 november 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 11) waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- UNHCR "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022;
- EUAA "*Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023;
- EUAA "*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*" van mei 2025;
- EUAA "*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*" van 13 augustus 2025;
- EUAA "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025.

2.2.3. Op 17 november 2025 dient verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 13) waaraan zij een medisch attest voegt van 2 september 2025 opgesteld door Dr. C.

2.2.4. Op 18 november 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 15) waaraan volgend rapport wordt gevoegd: LIFOS, "*Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation*" van 13 mei 2025.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006,

nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij geen contact kan onderhouden met haar familieleden en legt weinig overtuigende verklaringen af over haar reisweg, hetgeen haar algemene geloofwaardigheid aantast en doet vermoeden dat zij geen zicht wenst te bieden op haar volledig, huidig netwerk in Somalië;
- (ii) verzoekster legt vage en incoherente verklaringen af over haar familiale en clanachtergrond, meer bepaald omtrent de geboorteplaats van haar moeder en het huwelijk van haar ouders;

- (iii) er kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaarde problemen, met name het gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab, aangezien:
 - (a) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over de tijdspanne waarin Al-Shabaab haar gedwongen huwelijk organiseerde,
 - (b) verzoeksters verklaringen over de man met wie ze zou moeten huwen, evenmin overtuigen,
 - (c) verzoekster er niet in slaagt haar ontsnapping vanuit het huis van de man die met haar wilde huwen aannemelijk te maken,
 - (d) verzoekster de omstandigheden van haar concrete vertrek uit haar dorp niet aannemelijk maakt;
- (iii) wat betreft verzoeksters vrouwelijke genitale verminking (VGV) maakt zij geen vrees concreet aannemelijk nu:
 - (a) verzoekster type III besneden is in Somalië,
 - (b) verzoekster 17 jaar oud is, ongehuwd is en geen kinderen heeft,
 - (c) verzoekster verwijst naar fysieke ongemakken omwille van haar besnijdenis, welke problematiek echter vreemd is aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en zij niet aantoot dat ze aldaar geen toegang zou hebben tot voldoende gezondheidszorg om vluchtelingenrechtelijke redenen of dat ze een onmenselijke behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet zou ondergaan,
 - (d) verzoekster niet gedesinfibuleerd werd en uit de landeninformatie blijkt dat er geen systematische toepassing is van herinfibulatie tegen de wil van de vrouw na een bevalling, scheiding of in het kader van een volgend huwelijk;
- (iv) het psychologisch attest dat verzoekster voorlegt, is niet van die aard dat het de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kan ombuigen.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoekster verklaart bij terugkeer naar Somalië Al-Shabaab te vrezen omdat zij is ontsnapt uit het huis van een lid van Al-Shabaab die een gedwongen huwelijk met haar zou hebben afgedwongen. Daarnaast verklaart verzoekster bij het CGVS dat zij vrouwelijke genitale verminking type III heeft ondergaan. Zij legt hiertoe een medisch attest neer van 12 juni 2024 (administratief dossier, map 'Documenten'). In haar verzoekschrift voert verzoekster een vrees voor vervolging wegens herbesnijdenis aan en hekelt zij dat de commissaris-generaal dit niet heeft onderzocht.

2.3.4.2. De Raad stelt vast dat het medisch attest van 12 juni 2024 werd opgesteld door dr. T. K. J., een centrumarts van het opvangcentrum van Fedasil te Steenokkerzeel. Dit attest vermeldt dat verzoekster een VGV heeft ondergaan van het type III. Bij aanvullende nota van 17 november 2025 legt verzoekster een medisch attest neer opgesteld op 2 september 2025 door dr. M. C. waaruit evenwel blijkt dat verzoekster geen vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan. Verzoekster licht in haar aanvullende nota toe dat dr. M. C. de verantwoordelijke gynaecoloog is bij CeMAVIE, een afdeling van het CHU Saint-Pierre ziekenhuis te Brussel dat gespecialiseerde, multidisciplinaire hulp biedt aan slachtoffers van VGV.

De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing daterend van 26 februari 2025 dat verzoekster VGV type III heeft ondergaan, hetgeen de commissaris-generaal ook ter terechtzitting herhaalt als premisse ten tijde van de bestreden beslissing. Zij baseert zich hiervoor op verzoeksters verklaringen dat zij werd besneden in Somalië en dat zij bij een terugkeer vreesde om opnieuw te worden besneden omdat dit de cultuur is wanneer een vrouw al eens getrouwd was met een man zij een tweede keer "*weer helemaal gesloten*" wordt (administratief dossier, CGVS, p. 23) en het medisch attest van dr. T. K. J. van 12 juni 2024 dat vermeldt dat verzoekster type III werd besneden.

De Raad treedt verzoekster bij waar zij stelt in haar aanvullende nota dat dit verslag, opgesteld op 2 september 2025 door dr. M. C., een doorslaggevend element betreft in het kader van de beoordeling van haar vrees voor vervolging en/of reëel risico op het lijden van ernstige schade bij een terugkeer naar Somalië. De Raad is van oordeel dat het attest van dr. M. C. een begin van bewijs vormt dat verzoekster geen VGV heeft ondergaan. Ter terechtzitting voert de commissaris-generaal aan dat er ernstige vragen kunnen worden gesteld bij het nieuwe attest aangezien een type III besnijdenis vrij makkelijk vast te stellen is. De Raad acht het echter essentieel dat het attest van dr. M. C., rekening houdend met zijn expertise, in zijn volledigheid wordt beoordeeld, om de eventuele bestaande onduidelijkheden met betrekking tot het feit of verzoekster al dan niet VGV heeft ondergaan uit te klaren. De Raad merkt ten overvloede nog op dat de commissaris-generaal, conform artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet, de mogelijkheid heeft om aan verzoekster te vragen zich te onderwerpen aan een medisch onderzoek betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade.

De Raad is voorts van oordeel dat desgevallend het reëel risico in hoofde van verzoekster bij een terugkeer naar Somalië verder moet worden onderzocht in het licht van het feit dat zij geen VGV heeft ondergaan. De Raad merkt op dat verzoekster volgens haar verklaringen geboren werd in 2008 en thans 17 jaar oud is. Zij was volgens haar verklaringen 16 jaar oud toen zij Somalië verliet.

Uit de beschikbare landeninformatie volgt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend, inclusief zuid-centraal Somalië, Puntland en Somaliland. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV heeft ondergaan, met infibulatie als de meest voorkomende vorm van VGV (zgn. faraonische besnijdenis, type III) (64 %). Volgens meerdere bronnen neemt de VGV-prevalentie niet af, maar is er wel een daling merkbaar van het aantal infibulaties. VGV wordt gewoonlijk uitgevoerd tot de leeftijd van 15 jaar. Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzet tegen VGV en overweegt om zijn of haar dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uit wel een voorkeur voor een sunni-besnijdenis (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er naargelang de verschillende regio's in Somalië geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is. Ook de sociaaleconomische levensomstandigheden, het opleidingsniveau en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad. Verzoekster, die Somalië verliet op 16-jarige leeftijd, kan aldus niet zonder meer worden gevolgd waar zij in haar aanvullende nota stelt dat het buiten kijf staat dat zij bij een terugkeer naar Somalië met zekerheid zou worden onderworpen aan een vorm van VGV.

Om het risico op infibulatie te kunnen beoordelen moet, zo blijkt uit de landeninformatie, rekening worden gehouden met de globale context van de vrouw en kan de behandeling van andere vrouwen in de familie inzicht verschaffen in de manier waarop naar VGV wordt gekeken en toegepast. Het is derhalve gepast te wijzen op het fundamenteel belang van het persoonlijk onderhoud om een zicht te krijgen op het geheel van factoren die verzoeksters situatie kenmerken om deze naar behoren te kunnen beoordelen.

In het EUAA-rapport *“Country Guidance. Somalia”* van oktober 2025 worden in het kader van VGV drie risicoprofielen onderscheiden:

(1) Voor meisjes die geen VGV hebben ondergaan, bestaat er in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging in heel Somalië.

“A well-founded fear of persecution would in general be substantiated in the case of girls who have not undergone FGM/C in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, as in Somalia, FGM/C is a widespread and deeply rooted practice, predominantly carried out on underage girls.”

(2) In het uitzonderlijke geval van vrouwen die niet aan VGV werden onderworpen moet bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster alsnog aan VGV zal worden onderworpen, rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, in het bijzonder de leeftijd van de verzoekster, haar burgerlijke staat, de traditie binnen en de standpunten van haar familie over deze praktijk en het thuisgebied. De omstandigheden waarin de verzoekster om internationale bescherming erin geslaagd is om te voorkomen dat zij aan VGV wordt onderworpen, moeten ook de nodige aandacht krijgen.

“For a woman in Somalia, not to have been subjected to FGM/C is very exceptional. The circumstances under which the applicant had managed to avoid being subjected to FGM/C should also be given due consideration. In the exceptional case that a woman had not undergone FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood, to face persecution should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age (...) Marital status (...) Tradition and the views of family on the practice (...) Home area (...).”

(3) Voor vrouwen en meisjes die reeds VGV hebben ondergaan, wordt een onderscheid gemaakt naargelang type besnijdenis. Vrouwen die type III (infibulatie) ondergaan hebben, kunnen geherinfibuleerd worden, bijvoorbeeld na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedesinfibuleerd, ongetrouwde meisjes of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijks relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet 'correct' is gebeurd of om (vermeende) gezondheidsredenen. Vrouwen die een mildere vorm (type I of type II) ondergaan hebben, kunnen in bepaalde gevallen onderworpen worden aan een infibulatie (type III).

Er is uiteenlopende informatie wat betreft de prevalentie van verschillende vormen van herhaalde VGV. Bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster bij terugkeer opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, moet niettemin rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: leeftijd, burgerlijke staat en het al dan niet bevallen zijn, andere (familiale) percepties en tradities, type VGV dat werd ondergaan.

("There is diverging information regarding the prevalence of different forms of repeated FGM/C. Nevertheless, the following considerations can be highlighted and the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for woman and girls who have been subjected to FGM/C to undergo FGM/C again in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age and marital status (...) Other (family) perceptions and traditions (...) Type of FGM/C experienced (...).")

Gelet op de voormelde landeninformatie, waarbij er drie onderscheiden risicoprofielen worden uitgetekend en gezien het attest van 2 september 2025 van dr. M. C. dat bij aanvullende nota van 17 november 2025 werd neergelegd en wat het begin van bewijs vormt van het feit dat verzoekster, in tegenstelling tot de bevindingen in het – tijdens de administratieve procedure voorgelegde – attest van 12 juni 2024 dat zij VGV type III heeft ondergaan, geen VGV heeft ondergaan, is de Raad dan ook van oordeel dat verder onderzoek dient te gebeuren naar verzoeksters VGV en de vrees die zij hieromtrent heeft bij een terugkeer naar Somalië.

Hierbij moet rekening worden gehouden met de concrete situatie in het land van herkomst, zoals kan blijken uit de voormelde landeninformatie, en de individuele elementen eigen aan verzoekster, waaronder haar leeftijd en profiel alsook het profiel en de opvattingen van haar ouders en bij uitbreiding haar familie en ruimere omgeving omtrent VGV.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 februari 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET